

บทที่ 1

บทนำ

สภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาเรื่องเขตอำนาจศาลไทยเหนือคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ เป็นปัญหาที่น่าสนใจ และน่าจะให้ความสำคัญยิ่ง เนื่องจากปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง ในส่วนที่เกี่ยวกับเขตอำนาจรัฐ (State Jurisdiction) และเขตอำนาจศาล (Court Jurisdiction) และยังเกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการขัดกันแห่งเขตอำนาจศาล

การขัดกันแห่งเขตอำนาจศาล (Conflict of jurisdictions) หรืออีกนัยหนึ่ง เป็นเรื่องของ การศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพัน กับต่างประเทศอันเป็นมาตรการขั้นต้น ก่อนที่ศาลจะแก้ไขการขัดกันแห่งกฎหมาย กล่าวคือ เมื่อมี การเสนอคำฟ้องหรือคำร้องขอต่อศาลของประเทศใดประเทศหนึ่ง ประเด็นแรกที่ศาลของประเทศ นั้นจะต้องพิจารณาก็คือ ศาลนั้นมีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีตามที่ได้มีการเสนอคำฟ้องหรือคำ ร้องขอมาหรือไม่ ทั้งนี้ ศาลย่อมต้องพิจารณาตามหลักเกณฑ์ในเรื่องเขตอำนาจศาลของตน ซึ่งจะ กำหนดว่า ในกรณีที่ศาลมีเขตอำนาจในการพิจารณาคดีตามคำฟ้องหรือคำร้องขอที่ได้เสนอต่อ ศาลมานั้น ศาลที่จะพิจารณาและพิพากษาคดีได้จะต้องเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีดังกล่าว นั้น ในทำนองเดียวกัน ในกรณีที่ศาลได้รับคำร้องขอให้มีการยอมรับ หรือบังคับตามคำพิพากษาของ ศาลต่างประเทศ สิ่งที่ศาลจะต้องกระทำประการแรกก็คือ การพิจารณาเรื่องเขตอำนาจศาล ว่าศาลต่างประเทศที่ได้มีคำพิพากษานั้น ในการพิจารณาคดีคดี ศาลดังกล่าวมีเขตอำนาจ ศาลเหนือคดีที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศนั้นหรือไม่ เพราะถ้าไม่มีแล้ว ศาลที่ได้รับคำร้อง ขอก็จะไม่รับบังคับ หรือไม่ยอมรับบังคับคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ การขัดกันแห่งเขต อำนาจศาลนี้มีไว้เป็นเรื่องของการขัดกันของการใช้เขตอำนาจรัฐ ซึ่งแตกต่างจากการขัดกันของ กฎหมายซึ่งเป็นการขัดกันของการใช้เขตอำนาจรัฐ การขัดกันของเขตอำนาจศาลเป็นเรื่องของการ พิจารณาว่าศาลของประเทศนั้นๆ ควรจะมีเขตอำนาจเหนือคดีที่มีการเสนอคำฟ้องหรือคำร้องขอ

ต่อศาลได้มากนักเพียงใด ในขณะที่การขัดกันของกฎหมายเป็นเรื่องของการหากฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดี แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการขัดกันของเขตอำนาจศาล หรือการขัดกันแห่งกฎหมาย ปัจจัยที่ถือเป็นเกณฑ์สำคัญในการกำหนดก็คือ จุดเกาะเกี่ยวที่ใกล้ชิดที่สุด ซึ่งจุดเกาะเกี่ยวที่ใกล้ชิดที่สุดนี้จะผันแปรแตกต่างกันไปในแต่ละเรื่อง สำหรับจุดเกาะเกี่ยวที่ใกล้ชิดที่สุดของเขตอำนาจศาล มีอยู่หลายประการด้วยกันเช่น ภูมิลำเนาของจำเลย สถานที่ตั้งของทรัพย์สิน มูลคดีที่เกิดขึ้น สถานที่ตั้งแห่งใหญ่ของนิติบุคคล เป็นต้น

ในกรณีที่มีการเสนอคำฟ้องหรือคำร้องขอต่อศาลไทย โดยมีลักษณะเป็นคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ ทั้งนี้อาจเป็นกรณีการผูกพันสัมพันธระหว่างคนไทยด้วยกันเองที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ เช่น มูลคดีเกิดขึ้นในต่างประเทศโดยมีการทำสัญญากันในต่างประเทศ หรือการปฏิบัติตามสัญญาทำกัน ณ ต่างประเทศ หรือเป็นการผูกพันสัมพันธระหว่างคนชาติกับคนต่างด้าว หรือคนต่างด้าวด้วยกันเองที่มีองค์ประกอบพัวพันกับประเทศไทย สิ่งแรกที่ศาลไทยจะต้องพิจารณาก็คือ ปัญหาว่า ศาลไทยมีเขตอำนาจศาลในการพิจารณาคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศนั้นหรือไม่ เพราะเหตุใด และกฎหมายใดได้กำหนดบัญญัติเรื่องเขตอำนาจศาลในกรณีดังกล่าวไว้ ในกรณี ศาลไทยต้องพิจารณาโดยอาศัยบทบัญญัติในเรื่องเขตอำนาจศาลตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดขึ้นเพื่อแสดงเขตอำนาจของศาลไทยในคดีแพ่งและพาณิชย์ไว้

ในทำนองเดียวกัน นานาอารยประเทศต่างก็กำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเขตอำนาจศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ เพื่อให้ศาลของตนได้ใช้เป็นเครื่องมือในการพิจารณาว่า กรณีใดศาลของตนมีเขตอำนาจศาลเหนือคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศซึ่งได้ถูกนำเสนอต่อศาล ทั้งนี้ เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดเขตอำนาจศาลนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะมีลักษณะที่สอดคล้องกัน แต่ก็มีอยู่ไม่น้อยที่มีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง แตกต่างจากหลักเกณฑ์สากล ซึ่งหลักเกณฑ์ดังว่านี้ จะทราบได้โดยการศึกษากฎหมายเปรียบเทียบ

ในการบัญญัติกฎเกณฑ์ในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ ซึ่งโดยทั่วไปแล้ว ปัจจัยที่ถือเป็นเกณฑ์สำคัญในการกำหนดเขตอำนาจศาลก็คือ จุดเกาะเกี่ยวที่ใกล้ชิดดังได้กล่าวแล้วในตอนต้น อาทิ ภูมิลำเนาของจำเลย สถานที่ตั้งของทรัพย์สิน สถานที่ที่มูลคดีเกิดขึ้น . สถานที่ตั้งแห่งใหญ่ของนิติบุคคล เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ในการ

กำหนดเขตอำนาจศาลเหนือคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ มีปัจจัยที่มีความสำคัญ 2 ประการด้วยกันที่จะต้องคำนึงถึง ได้แก่

ประการแรก สิ่งที่ผู้เขียนเห็นว่ามีค่ามาก ก็คือ เกณฑ์ในการกำหนดเขตอำนาจศาลนั้นจะต้องสอดคล้องกับการใช้เขตอำนาจรัฐของรื้อนั้นๆ ด้วย กรณีที่กล่าวถึงนี้ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมือง ซึ่งได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้เขตอำนาจของรัฐไว้ ทั้งนี้ การใช้เขตอำนาจรัฐอาจเป็นการใช้เขตอำนาจในเชิงบัญญัติกฎหมาย และการใช้เขตอำนาจรัฐในเชิงการบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย

การกำหนดหลักเกณฑ์ของเขตอำนาจศาล ควรจะอยู่ในบริบทของหลักเกณฑ์ว่าด้วยการใช้เขตอำนาจรัฐ เนื่องจากศาลเป็นองค์กรประเภทหนึ่งของรัฐ และเป็นผู้ใช้อำนาจอธิปไตยในด้านการตัดสินพิจารณาคดี ดังนั้น ผู้บัญญัติกฎหมายจึงไม่สมควรที่จะบัญญัติให้ศาลมีเขตอำนาจเกินไปกว่าเขตอำนาจรัฐที่กฎหมายระหว่างประเทศได้รับรองไว้ ทั้งนี้ การใช้เขตอำนาจรัฐตามกฎหมายระหว่างประเทศนั้น รัฐอาจจะใช้เขตอำนาจเหนือดินแดน (Territorial jurisdiction) และอาจเป็นการใช้เขตอำนาจรัฐเหนือบุคคล (Personal jurisdiction) ดังนั้น เขตอำนาจศาลก็เช่นเดียวกัน ศาลควรมีเขตอำนาจเหนือทุกสิ่งที่อยู่ภายในดินแดนของตน และในขณะเดียวกัน ศาลก็ควรมีเขตอำนาจเหนือบุคคล นิติบุคคล อากาศยาน หรือเรือที่มีสัญชาติของรัฐตนเช่นเดียวกัน สำหรับในกรณีของการกำหนดหลักเกณฑ์ว่าด้วยเขตอำนาจศาลไทยเหนือคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ ก็ควรจะได้อยู่ภายใต้เงื่อนไขอย่างเดียวกันด้วย และนอกจากนี้ การใช้การตีความหลักเกณฑ์ในเรื่องเขตอำนาจศาล ก็ควรจะคำนึงถึงเงื่อนไขข้อนี้ด้วยเช่นกัน แต่ในการอธิบายเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ ส่วนใหญ่แล้วจะพบว่า มักจะพิจารณาในแง่กฎหมายภายใน ในแง่ของกฎหมายบัญญัติ แต่ไม่ได้มีคำอธิบายเรื่องเขตอำนาจศาล โดยอาศัยหลักเกณฑ์ในทางวิชากฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมืองเลย

ประการที่สอง ผู้เขียนคิดว่า นอกจากมุมมองของกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมืองแล้ว มุมมองอีกอย่างหนึ่งที่น่าจะให้ความสำคัญก็คือ มุมมองของกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล ที่จะใช้พิจารณาหลักเกณฑ์เกี่ยวกับเขตอำนาจศาล การพิจารณาในแง่ความเกี่ยวข้องเช่นว่านี้ จะทำให้เกิดความเข้าใจอย่างดี และเป็นประโยชน์ต่อการตีความกฎหมาย เพราะถ้าไม่เข้าใจกรอบความคิด (Conceptual framework) ของกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล

แล้ว จะทำให้เกิดความไม่เข้าใจถึงหน้าที่ของส่วนต่างๆ ของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับคดีที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ เช่น จะไม่เข้าใจถึงหน้าที่ของหลักเกณฑ์ว่าด้วยการขัดกันแห่งกฎหมาย และจะไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ว่าด้วยการขัดกันแห่งเขตอำนาจศาล และอาจทำให้เกิดความสับสนในการพิจารณาประเด็นปัญหาที่ว่า ศาลไทยจะมีเขตอำนาจศาลเหนือคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศหรือไม่

ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจว่า หลักเกณฑ์ว่าด้วยเขตอำนาจศาลไทยเหนือคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ มีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมืองในเรื่องเขตอำนาจรัฐและเขตอำนาจศาลหรือไม่ อย่างไร และในขณะเดียวกัน มีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลมากน้อยเพียงใด

การศึกษาปัญหาในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีข้อเท็จจริงพัวพันกับต่างประเทศนี้ ควรจะเริ่มการศึกษาในแง่ของความเกี่ยวพันของเขตอำนาจรัฐ และเขตอำนาจศาลเสียก่อน เพื่อศึกษาถึงจุดเชื่อมโยง (linkage) ระหว่างกฎหมายภายใน และกฎหมายระหว่างประเทศในอันดับต่อไป การศึกษากฎหมายเปรียบเทียบในเรื่องเขตอำนาจศาลเหนือคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบต่างชาตินี้ถือเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก เพราะจะทำให้เข้าใจถึงการบัญญัติหลักเกณฑ์ของประเทศในระบบ Civil Law และระบบ Common Law การศึกษากฎหมายเปรียบเทียบในเชิงดังกล่าวนี้ จะทำให้สามารถชี้ได้ว่ากฎหมายไทยในเรื่องนี้ได้รับอิทธิพลมาจากกฎหมายของประเทศใด และหลักเกณฑ์ที่ว่านั้นจะพอเพียงต่อการตอบสนองความต้องการของสังคมไทยได้หรือไม่ ทั้งนี้ ในบางครั้งการนำเอาหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายต่างประเทศมาบัญญัติเป็นหลักกฎหมายภายในอาจทำให้เสียประโยชน์ เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งเดิม เขตอำนาจของศาลไทยนั้นดูจำกัดเหลือเกิน กติที่มีมูลคดีเกิดขึ้นในประเทศไทย แต่ศาลไทยกลับไม่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้น เนื่องจากว่าจำเลยไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทย หรือไม่ได้เข้ามาในราชอาณาจักร เป็นการบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์การใช้เขตอำนาจรัฐของกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีเมืองเท่าใดนัก ในขณะเดียวกัน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งในปัจจุบัน ที่เกี่ยวกับเขตอำนาจศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศนั้น เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ที่กว้างขวาง จนในบางครั้งก็ยากที่จะหาเหตุผลในทางกฎหมายระหว่างประเทศมาอธิบายว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น เช่น เขตอำนาจศาลที่พัวพันไปถึงสัญชาติของโจทก์ หรือภูมิลำเนาของโจทก์ที่อยู่ในประเทศไทย

นอกจากนั้น ปัญหาเรื่องการที่คู่กรณีตกลงกันที่จะไม่อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลไทยจะทำได้หรือไม่ และถ้าคู่กรณีต่างประเทศตกลงกันจะมาขอให้ศาลไทยพิจารณาคดี ศาลไทยจะรับพิจารณาคดีหรือไม่ ศาลไทยจะมีทางออกอย่างไร และกฎหมายในเรื่องนี้ได้กำหนดไว้พอเพียงหรือไม่ การเลือกกฎหมายไทยจะพอเพียงหรือไม่ ที่จะทำให้ศาลไทยมีเขตอำนาจศาล (Choice of law and choice of forum)

ด้วยเหตุนี้ การศึกษาวิจัยของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 5 บทด้วยกัน ดังต่อไปนี้

บทแรก ซึ่งเป็นบทนำนี้ จะกล่าวถึง สภาพปัญหาและความสำคัญของปัญหา ขอบเขตของการศึกษาวิจัย สมมติฐาน และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

บทที่สอง จะกล่าวถึงขอบเขตและความสัมพันธ์ระหว่างเขตอำนาจรัฐและเขตอำนาจศาล

บทที่สาม จะกล่าวถึง หลักเกณฑ์ทั่วไปในการกำหนดเขตอำนาจศาลเหนือคดีแพ่ง และพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ

บทที่สี่ จะกล่าวถึง เขตอำนาจของศาลไทยเหนือคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ

บทที่ห้า จะเป็นบทสรุป และเสนอแนะ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอบเขตของการศึกษาวิชัย

การศึกษาวิชัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งประสงค์ที่จะศึกษาหลักเกณฑ์ว่าด้วยเขตอำนาจศาลไทยเหนือคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันต่างประเทศ ตามทัศนระหว่งประเทศ เพื่อแสดงให้เห็นแนวคิดในทางระหว่างประเทศที่มีต่อหลักเกณฑ์ว่าด้วยเขตอำนาจศาลไทยในคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ โดยจะไม่พิจารณาในประเด็นเกี่ยวกับเขตอำนาจศาลในระหว่างศาลภายใน และในการศึกษาวิชัยนี้ จะทำเฉพาะในกรณีกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งทั่วไป โดยจะไม่ทำเรื่องเฉพาะหรือเรื่องพิเศษ เช่น เรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

ในการศึกษาวิชัยในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มุ่งประสงค์จะทำการศึกษาใน 2 ประเด็น ดังนี้

1. เขตอำนาจศาลต้องสอดคล้องกับเขตอำนาจรัฐที่กฎหมายระหว่างประเทศยอมรับ
2. การกำหนดเขตอำนาจศาลในคดีแพ่ง และพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ ต้องพิจารณาถึงหลักเกณฑ์ว่าด้วยเขตอำนาจศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ อันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

ในการศึกษาเปรียบเทียบหลักเกณฑ์เรื่องเขตอำนาจศาลตามกฎหมายของต่างประเทศ และในอนุสัญญาที่ทำกฎหมายให้เป็นเอกรูป เนื่องจากการนำเอากฎหมายของประเทศต่างๆ ที่มีอยู่ทั้งหมดในปัจจุบัน และในอนุสัญญาเกี่ยวกับเรื่องการกำหนดเขตอำนาจศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ทุกฉบับมาทำการศึกษาคือสิ่งที่ยาก ดังนั้น ในการศึกษากฎหมายเปรียบเทียบ จะนำกฎหมายของบางประเทศ และอนุสัญญาบางฉบับมาทำการศึกษาเท่านั้น โดยมุ่งเน้นที่กฎหมายของประเทศในสหภาพยุโรป กล่าวคือ จะทำการศึกษาเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

- 1). กฎหมายของประเทศในกลุ่ม Common Law ได้แก่ กฎหมายของประเทศอังกฤษ เป็นหลัก
- 2). กฎหมายของประเทศในกลุ่มภาคพื้นยุโรป ได้แก่ กฎหมายของประเทศฝรั่งเศส เป็นหลัก
- 3). อนุสัญญาว่าด้วยเขตอำนาจศาล และการยอมรับคำพิพากษา ได้แก่ Brussels Convention 1968 ซึ่งเป็นอนุสัญญาที่ใช้ในระหว่างประเทศสมาชิกในสหภาพยุโรป และ Lugano

Convention 1988 ซึ่งเป็นอนุสัญญาที่ใช้ระหว่างประเทศ ในสหภาพยุโรป กับประเทศในกลุ่ม EFTA (European Free Trade Association)

วัตถุประสงค์

1). เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเขตอำนาจรัฐและเขตอำนาจศาล แนวคิดในเรื่องเขตอำนาจรัฐเข้ามาเกี่ยวข้องกับการกำหนดเขตอำนาจศาลได้อย่างไร และความสอดคล้องของหลักเกณฑ์เรื่องเขตอำนาจศาลของประเทศไทยกับแนวคิดเรื่องเขตอำนาจรัฐในกฎหมายระหว่างประเทศ

2). เพื่อศึกษาเปรียบเทียบหลักเกณฑ์ ในเรื่องเขตอำนาจศาลไทยในคดีแพ่งและพาณิชย์ ที่มีองค์ประกอบต่างชาติดกับหลักเกณฑ์อันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ในเรื่องการกำหนดเขตอำนาจศาลในคดีว่าสอดคล้องหรือไม่ และศึกษาถึง ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากความไม่สอดคล้องของหลักเกณฑ์ทั้งสองประการต่อประเทศไทย

สมมติฐาน

หลักเกณฑ์ในการกำหนดเขตอำนาจศาลต้องสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องเขตอำนาจรัฐในกฎหมายระหว่างประเทศ และการกำหนดเขตอำนาจศาล ต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ว่าด้วยเขตอำนาจศาลอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล และหลักเกณฑ์ว่าด้วยเขตอำนาจศาลไทยบางข้อ ไม่สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ว่าด้วยเขตอำนาจศาลอันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปในกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล

วิธีการศึกษาวิจัย

วิธีวิจัยที่จะใช้ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เป็นการวิจัยเอกสาร (documentary research) กล่าวคือ เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการศึกษา ทั้งเอกสารภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทั้งที่เป็นตำรากฎหมาย อนุสัญญา ตั๋วบทกฎหมาย ตลอดจนคำพิพากษาเพื่อนำมาใช้ประกอบการศึกษาวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1). ทำให้เกิดความเข้าใจในหลักการ และตลอดจนแนวคิดและทฤษฎีที่อยู่เบื้องหลังหลักเกณฑ์ในเรื่องเขตอำนาจศาล ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการตีความกฎหมาย ในเรื่องเขตอำนาจศาลที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ
- 2). ทำให้เกิดความเข้าใจถึงความสัมพันธ์ ระหว่างแนวคิดในเรื่องเขตอำนาจรัฐที่กฎหมายระหว่างประเทศยอมรับ และการกำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องเขตอำนาจศาลซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการใช้การตีความกฎหมาย ในเรื่องเขตอำนาจศาลในคดีแพ่งและพาณิชย์ที่มีองค์ประกอบพัวพันกับต่างประเทศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย